

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 5. ÉVFOLYAM 5-6. SZÁM • 2008. MÁJUS-JÚNIUS

PÜNKÖSD UTÁN

Az ünnep múltán azt vizsgálom a Szentírásban, mi történik, amikor és ahol Isten Szentléleke kiárad, kitöltetik, megjelenik, amikor valaki a hatása alá kerül, amikor valakinek szent élménye, Szentlélek-élménye, „szentlekes” Isten-élménye van. Pünkösd után, vagyis a Szentlélek következtében, jelenlévő hatalma által.

Pünkösd után – azt is jelentheti, hogy „amikor az Úr Jézus Krisztus már elvégezte a maga munkáját a hívő ember életében”. Ez a gondolatmenet már átível a keresztyénység korába. Ha az edény tiszta (az ő vére által), beleárad a Szentlélek, és akkor kezdődik egy „minőségi”, szent élet. Eseteket keresek a Bibliában, de azzal a meggyőződéssel, hogy ahol, amikor, akinél hasonló feltételek teljesülnek, hasonló módon munkálkodik Isten Lelke, mint ahogy a régi időkben munkálkodott.

Kezdem az őstörténet prologusával: „Isten Lelke lebegett a vizek felett”. Tehát az univerzum egy parányi részében, amely viszont miniket közlőre érdekel, mintegy varázsütésre, elkezdődött az átalakulás. Pünkösd után, Isten Lelke megjelenése után – a Káoszból Kozmosz lett, a ködös kavargásból rendezett világ. Az elemi erők tombolásának iszonyatos csataterén kialakult az ember számára egy lakható világ. Isten Lelke lebegett mindenek fölött, de végül ugyanó leérkezett az ember világába is, az ember számára is élő valósággá lett.

Olvasunk aztán emberekről, akik Isten kiválasztottai voltak, az üdvtörténelem kezdetétől – Pünkösdön át – egészen a célba érésig.

Csak úgynevezett szemelvénynek tekinthető, ami most következik. Behatárolja idézeteimet a szöveg, ahol szó szerint Isten Lelkéről van szó. Legyen József az első, akiről azt olvashatjuk, hogy Isteni Lélek volt benne. Nagy ugrás, amikor az egyéni kegyesség átcsap közösségibe: épülni kezd a közösségi kultusz hely. Szent sátor (később templom).

Becalél és Oholiáb, e két kiszemelt személy. Így szól az Úr: Betöltöttem őt (őket) isteni Lélekkel. E beteljesedés (Pünkösd) után a két kiváló tehetség rendkívüli mesterségbeli

tudást kap a Szentlélek által. Kitekintést enged ez a momentum az egész földön élő minden ember felé. Ahol megjelenik a szép-élmény, a „műzsák” bármelyikének szívet-lelket gyönyörködtető, netán katarzist kiváltó „terméke”, ott legtöbbször a Szentlélek jelenlétére lehet gyanakodni. Hosszú-hosszú a sor Becaléltól és Oholiábtól, mondjuk, Beethovenen és Bachon keresztül, és mondjuk, Munkácsyval, Kodályval folytatva, nem kihagyva például Héthalmi Károlyt.

S ha nem tűnik orcátlan szerénytelenségnek, magamat is besorolom – sok-sok szolgatársammal együtt. Ha valaha tettem, mondtam, írtam valamit, ami valamelyik testvéremnek, olvasómnak, hallgatómnak gyönyörködni való, gazdagodást, élményt jelentett... bizonyára nem tagadnak ki maguk közül a dicsőséges „szentlekes” elődök.

A Lélekkel való beteljesedés (Pünkösd) után, amit ember nem tudna kitalálni közönséges értelemmel, azt a Lélek kijelenti, arra a Szentlélek rávezet, azt belém sugallja, kihozza belőlem. Ő megy elől, én pedig – nyomába szegődve – szedegetem az elhullajtott ihletmorzsákat. Mikor aztán, mint Isten alkotótársa (rendkívüli megtisztelő cím!) – elkezdek én magam is alkotni, szinte folytatódik bennem a teremtés műve. Ez a szent templom: megtisztelt, méltatlan, csekély életem, akit Isten, fenséges gesztussal a Szentlélek templomának titulál.

Áldjon meg az Úr!

*Áldjon meg téged az Úr,
és árássa szívedbe
szeretetének minden gazdagságát,
hogy Szentlelkével eltelve
a béke
és a kiengesztelődés
eszköze legyél!*

(Grafika és vers: Simon András)

Tovább folytatom a szemezgetést. Isten emberei. Egyikre „rászáll” a Szentlélek, másikon „megnyugszik” Isten Lelke. Van, akit Lelkével „felruház” az Úr. Ő már nem ő, hanem a Lélekruhába öltözött Isten-embere. Egy „nagy” embert „nyugtalanítani” kezd az Úr Lelke. Többeket „megszáll” a felülről jövő Lélek. Az Isten „kedve szerint való férfiúra” az Úr Lelke száll, és attól kezdve vele is marad. De akiből eltávozott a Lélek, jaj annak az embernek, noha még királykodik egy ideig!

Gyönyörű imádságot tanulunk az egyik Zsoltárból: „Szentlekedet ne vedd el tőlem!” Amíg ő bennem él, virulni és gyümölcsözni fogok, keDvére, és a magam gyönyörűségére is.

Az ó-világban az egyik legnagyobb ígéret a megváltás kegyelmében részesült új-világ számára, amit egy „nagy próféta” így önt szavakba: „Az Úr Lelke nyugszik rajta, a bölcsesség és értelem Lelke, a tanács és erő Lelke, az Úr ismeretének és félelmének Lelke”.

Egy úgynevezett „kis-próféta” pedig – ihletett állapotában – ekként fogalmaz: „Azután kitöltöttem majd Lelkemet minden emberre... Még a szolgálókra és szolgálókra is kitöltöttem Lelkemet abban az időben.” – Csodás ígéret ez!

Pünkösd után. – De hiszen ez a mi korunk is lehetne! – A Szentháromság Isten azonban a maga teljességében akar munkálkodni bennünk és általunk. Az Atya hasonlatosságára teremtett ember – a Fiú által megváltva és helyreállítva, megtisztítva – részesülhet a Szentlélek áldott és dicsőséges ajándékában, hogy visszakerülve az édeni állapotba, gyümölcsöt teremjen gazdagon – Isten tetszésére és e világ áldására, üdvére.

Méltass kegyelmedre, Szentháromság Isten, hogy eljussak a Pünkösd utáni állapotba, eljussak és ott maradjak, hogy rám szálljon, megragadjon, szentséges öltözet gyanánt beborítson, fölemeljen, vigyen, alkotó társá magasztaljon drága Lelked. Hogy holtomig tied legyek, veled maradjak, neked szolgáljak, mert csak így vehetem birtokba a számomra készített mennyei, örök hajlékot!

Gerzsenyi Sándor

A Károli Biblia „szülőföldjén”

A Trianon utáni határok északkeleti vonala kettészelte azt a térséget, amely az anabaptista, lutheránus, majd a kálvinista reformáció egyik magyarországi központja volt.

Egy verőfényes május eleji napon fölkerestük néhányan ezt a vidéket – pontosabban ennek a Hernád völgyeként, illetve a Zempléni Tájvédelmi Körzetként ismert részét. Miskolcra indultunk és Hernádnémeti meg Meggyaszó érintésével először Monokon álltunk meg. Köztudott, hogy itt született *Kossuth Lajos*. A település példásan őrzi Kossuth emlékét. Tér, szobor, szülőház... Abaújszántónál tértünk le a Zemplén felé és természetesen megálltunk Boldogkőújfalun és fölmentünk az egyedülálló szépségű Boldogkő várba. Nem akarok elakadni a vár történe-

Ezen a helyen állt
– a kutatás mai állása szerint – az a nyomda,
ahol a Károli Bibliát nyomtatták

ténel, pedig érdemes lenne. Szépségéről csak ízelítőt képes adni az itt közölt néhány kép.

Vizsoly a Hernád egyik kanyarulatára „települt”. Legutóbbi számunkban részletesen szóltunk róla a Biblia nyomtatása kapcsán. Most csak képekben igyekszünk közel hozni kedves Olvasóinkhoz.

Gönc felé haladva az út egy szakasza a lombjukban összeboruló, virágzó, párhuzamos gesztenyesorok csodálatos alagútja.

Göncről is csak képeket közlünk, amelyek elválaszthatatlanok a magyar Biblia történetétől. Ha valaki „történelem-dús” gyönyörű tájat keres e hazában, látogasson el erre a vidékre! Nem fogja megbánni.

– am –

Vizsoly felé haladva először Boldogkőváralján álltunk meg és „bevettük” a várat

A kissé borús idő ellenére is gyönyörű kilátás nyílt a zempléni tájra

A „pengesziklára” épült megfigyelőállás

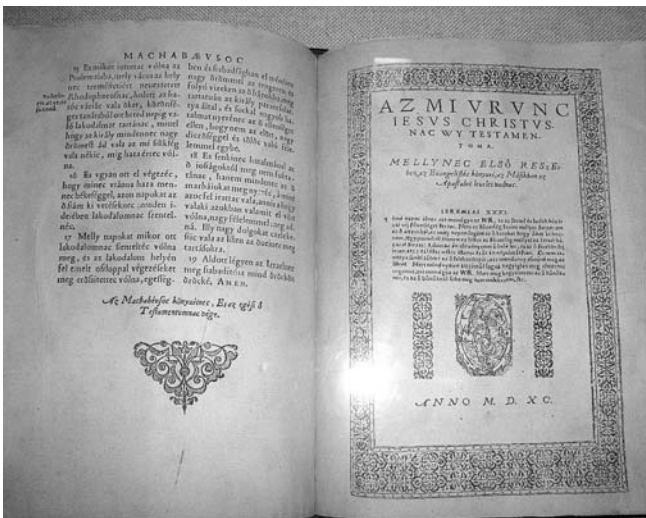
Átjáró a felső várba

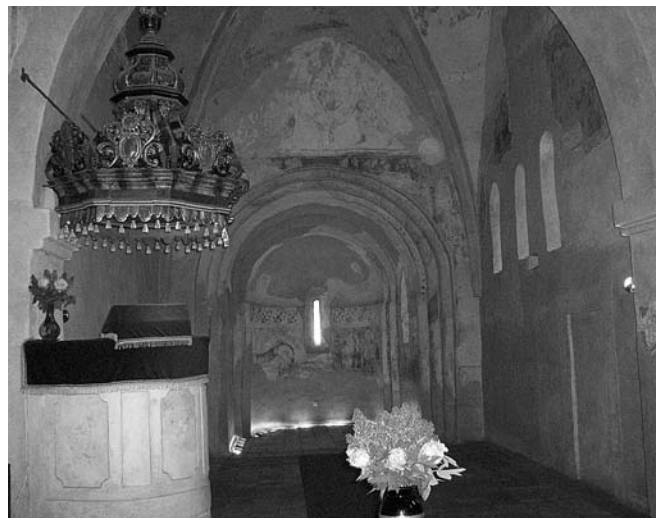
A vízolyi református templom a fő út felől

A legősibb, XIII. századi kápolna előkerült és részben restaurált freskói

A Vízolyi Biblia a templom kiállítási tárlójában

A szószék. Hátterben megvilágítva a XIII. századi kápolna

Károli-emléktábla a templom falán

Ablakrácsok és vas „zsalugáter”

Szenci Molnár Albert emléktáblája a gönci templomfalán

Gesztenyesor a „huszita házzal” átellenben

A mai Gönc református temploma

Vizsolyból Gönc felé gesztenyesor szegélyezte virágos alagúton indultunk

A gönci „huszita ház” utcai homlokzatán látszik, hogy védelmi célokat is szolgált

Szenci M. A. szobra a vizsolyi templomkertben

A „huszita ház” varázslatos udvara

Károli bronzszobra a gönci templom parkjában

Tanuljuk a Bibliát!

Baptista eleinket „bibliások”-nak nevezték kortársaik, mert mindig a Szentírást olvasták, tanulmányozták, idézték, éltek és terjesztették. Az utóbbi évtizedekben azonban fokozatosan eltértünk attól, hogy a hit és a gyakorlat dolgában a Biblia legyen a mércénk.

Az Isten Igéje helyett olyan világi megoldásokhoz, programokhoz és módszerekhez folyamodtak sokan, melyekről úgy tűnik, hogy választ adnak lelki problémákra. Azonban számunkra a hit és gyakorlati életünkre vonatkozóan egyedül a Biblia lehet a zsinórmérték.

A „Biblia éve” legyen alkalom arra, hogy teljes szívvel odaforduljunk az Igéhez, és a Bibliát tesszük életünk mércéjévé.

Az Úr Jézus egyszer megkérdezte tanítványaitól: „Vajon ti is el akartok menni?” Péter találóan fogalmazta meg válaszáat: „Uram, kihez mennénk? **Örök élet beszéde** van nálad. És mi hisszük és tudjuk, hogy te vagy az Istennek Szentje” (Jn 6:67–69). Ma is erre a bizonyosságra van szüksége minden hívőnek.

Isten örökkévaló szava akkor éltet legteljesebben, ha bennünk van, vagyis megtanuljuk. Bizonyára sok aranymondásra

emlékeznek mindazok, akik a vasárnapi iskolában, gyermekbiblikörben megtanulták azokat. Alkalmos időben a Szentlélek eszünkbe juttatja az Igét azért, hogy eligazítsanak, bátorítsanak vagy vigasztaljanak bennünket. Bizonyára még több megtanult bibliaversből még eredményesebben vezethetne az Úr a mindennapokban.

A Jó Pásztor Alapítvány készített egy megtanulásra szánt **aranymondás listát**, amely a teljes Írást átfogóan közel **két-száz igeszakaszt** (igehely megjelöléssel együtt) tartalmaz. Az A/5-ös méretű, 22 oldalas füzet címe: **„Szívembe zártam beszédedet...”**

Természetesen ez nem helyettesíti a Bibliát és annak tanulmányozását, de szerény segítséget kíván nyújtani az igeverséket tanulni vágyóknak. A füzetet minden érdeklődőnek megküldjük. Szeretettel ajánljuk, hogy kezdjenek el (újból) igeverséket tanulni a Testvérek, amelyek azután legyenek élő Bibliává életükben.

A **Szívembe zártam beszédedet** című füzet megrendelhető a Jó Pásztor elérhetősége valamelyikén: 1751 Budapest, Pf. 279; tel.: 06-20/886-0712; e-mail: jopasztor@baptist.hu

Egy példás életű lelkipásztorné hazaköltözött

70 évvel ezelőtt, 1938. április 10-én kötött házasságot *Patkás Gábor* lelkipásztor és *Szuszán Ilona*. Ebben eddig nincs semmi különös, ha azonban – akár csak felszínesen is – utánanézzünk az eseményeknek, kiderül, hogy van mire odafigyelniük. Most elsősorban *Szuszán Ilona*, *Patkás Gáborné* „szemszögéből” vizsgálódunk. Az emlékezés szomorú és mégis megnyugtató apropója, hogy „Patkás néni” – ahogy szinte mindenki nevezte – 2008. március 10-én 93 éves korában az Úrhoz költözött. Temetése március 18-án volt nagy részvét mellett Békésen. 70 évvel azután, hogy ugyanitt – mint fiatal lelkipásztorné – megkezdte az Úr szolgálatát.

Szuszán Ilonka három testvérével igen komoly hívő családban nevelkedet. Édesapa, *Szuszán János* nemcsak lelki ajándékokban bővölködött, Isten anyagiakkal is gazdagon megáldotta. Sarkadkeresztúrról (ahol Ilonka néni 1914. aug. 24-én született) a család 1936-ban Kétegyházára költözött. Szuszán testvér úgy építette a saját házáat, hogy abban volt az imaház is. Semmiben nem volt hiányuk...

Patkás Gábor szintén Sarkadkeresztúron született 1910. nov. 26-án. Édesapja egyszerű román földműves volt, aki mindössze néhány hold bérelt földön gazdálkodott. Édesanyja ugyan magyar, de neki sincs semmiféle egyházi kötődése. 16 gyerek közül ő a tizenötödik. Kisgyerekként répát egyel, aztán végzi az összes létező paraszti munkát. 15 éves, amikor egyik barátja elhívja egyszer az imaházba. Ettől kezdve van lelki otthona. Apja kitagadja, de ő bemelegszik, 15 évesen Keresztúron a Köleséri csatornában. A bemelegítő lelkipásztor Takács János testvér.

21 évesen kezdi meg tanulmányait a Baptista Teológiai Szemináriumban. 25 éves korában – miután végez – elfogadja az Okányi Gyülekezet meghívását. 1935. dec. 6-án *Bányai Ferenc* és *Kovács Imre* avatja lelkipásztorrá. 1936-ban a békési gyülekezet hívja meg, de közben behívják katonának...

Szuszán János nemcsak ismeri a Bibliát, de éli is. Gazdaságában mindig dolgoznak hol innen, hol onnan, nincstelen fiatalok. Legtöbbjük hívő. Vasárnap a jószág is áll, a cselédek is imaházba mennek. Mindenkit befogad – Erdélyből is – munkát ad és megélhetést...

A nagygazda lánya jó eséllyel indul az életbe. Tehetősek kérők akadnak, és bizony úgy van az „rendjén”, hogy gyarapodjék a vagyona...

Patkás Gáborné

Szuszán Ilonka mégis a 15. gyerekként született nincstelen *Patkás Gábort* választja, nem kis bosszúságot okozva. Sehogy sincs ez rendjén... Vagy mégis? Úgy tűnik, igen. *Patkás néni* ugyanis nem egyszerűen egy volt a prédikátorné között, hanem amolyan „jótékonyági intézmény”, „szeretetház”, „menház”, és sorolhatnám.

Isten úgy látta jónak, hogy ne saját gyermekeit nevelje, gondolozza, hanem másokét. Elsőként örökre fogadták *Barabás János* mártír prédikátor kislányát, aztán megnyitották otthonukat tucatnyi fiatalnak, diáknak Békésen, Hajdúböszörményben, Miskolcon. Sorolhatnám, hogy kik, mikor laktak náluk, élvezték az ingyen szállást, ételt, szeretetet... „Ingyen vettétek, ingyen adjátok!” Amit a családi körben látott, azt folytatta magasabb fokon, férje oldalán...

Negyven évvel ezelőtt, 1968. június 26-án volt a menyegzőnk Miskolcon. Völegényként jó néhányszor vendégül láttak szállásra. Nem fogom elfelejteni a „Bácsi” kedves, mosolygós arcát, humorát, komolyságát. 1996. június 27-én temettük Békésen. Akkor hivatalból is nekem kellett prédikálnom, de szívem szerint tettem. Nagy tömeg gyűlt össze...

A közös út Békésen kezdődött és Békésen fejeződött be. Az első 15 éves szolgálati időben a körzeti munka mellett a békési ifjúsági konferenciák szervezése is feladata volt. *Gergely Miklós* nyugalmazott lelkipásztor „A Békési tábor története” című munkájában *Patkás Gábor* testvér nevével először 1936-ban találkozunk, amikor a növekedésről tartott beszédet. Az esti evangélicációt a Köröspart töltésén 3500-an hallgatták nagy figyelemmel. Ugyanakkor a Körösvidéki Ifjúsági

Kerület „leányügyi szakosztályának” elnöke: *Szuszán Ilona* volt. A konferenciákon rendszeresen részt vett az országos vezetőség. *Dr. Somogyi Imre*, *Baranyay Mihály* és mások, a zenei szolgálatokat főleg *Tóth Gábor* és *Héthalmi Páth Károly* vezette. (Az első konferencia 1935-ben volt, saját területen azonban csak 1939-ben). A Tábor építési terveit *Kovács Mihály* neves békéscsabai lelkipásztor készítette. A pavilon építésénél a „kubik munkát a két békési prédikátor, *Patkás Gábor* és *Gergely Miklós* végezte”.

Az igazolat résztvevők száma 1078 volt. Elgondolható, hogy *Patkás néni*nek mennyi dolga volt!

Hajdúböszörményben a nagy gyülekezetben 100–150 fős aktív szolgáló csoportot (gyerekeket, fiatalokat) irányítottak és persze övéké volt a szeretetház gondja is.

Miskolcon az ő szolgálati idejükre esett a régi imaház kisajátítása. Hihetetlen buzgósággal dolgoztak mindketten az új imaház építésén. Kézrel keverték a betont, helyben készítették a gerendákat. *Patkás bácsi* motorja volt az építő munkának (bár 40 éven át fáslizni kellett a beteg lábát!), a néni pedig intézte, szervezte a munkások ellátását, ételmezését, a vidékiek szállását.

1980-ban – jóval túl a nyugdíjkorhatáron – visszaköltöztek Békésre. *Gábor bácsi* itt még 16 évig élt és dolgozott, amíg tolokocsiba nem kényszerült, de nagy fájdalmak között is dicsérte *Megváltó Urát*. Elköltözése (1996) után a néni – 82 évesen – tovább szolgált. Látogatott, másoknak süttött-főzött és csomagokat készített a gyerekeknek. 2005-től a hajdúböszörményi szeretetházban folytatta a munkát – ahogy évtizedekkel korábban is tette – fiatal lelkipásztornéként. Sok haldoklót segített átmenni a halálból az életbe, aztán ő is távozott.

A „Néni” örökmozgó volt. Mellette mindenkinek kellett valamit csinálni, de mindig ő dolgozott a legtöbbet. A menyegzőnkön szinte „kiköltöztek” a miskolci lelkipásztorlakásból, és valami példátlan buzgósággal rendezték be a vacsora színhelyévé otthonukat...

Patkás néni hosszú, munkás évekkel áldotta meg az Úr. Minden szó hangsúlyos. 93 év, sok munka és sok áldás. Jól választott. Emléke legyen áldott! Bárcsak a mai fiatal lelkipásztorné – akik talán csak a nevét hallották – követnék eltökéltségét, bátorságát, kitartását, hitét és cselekedeteit!

– *Almás Mihály* –

Emlékek nyomában

Legutóbbi számunkban megemlékeztünk dr. Héthalmi Páth Károly testvéréről a vele kapcsolatos jubileumok kapcsán.

Szokatlanul sok hosszú reagáló levelet kaptunk, kézzel írottat postán, e-maileket, és sok-sok telefonhívást. Természetesen nincs helyünk arra, hogy ezeket közöljük, de néhány részlettel szeretnénk érzékeltetni azt a lelkesedést, amit kiváltott írásunk.

Az első levél dr. Czégé Zoltán testvértől érkezett Nyíregyházáról. Idézem:

„Kedves Misi! A Jó Pásztor legutóbbi számában megjelent írásod, ami Héthalmi Páth Károly életéről szól, engem nagyon megfogott... Héthalmi Páth Károly a Czégé család anyai ága révén nekem/nekünk rokonunk... Ha a fától indulok el, akkor a Csete Lajos vonal az én Kiss Ferenc nagyapámmal folytatódott, aki lelkipásztor volt többek között Nagyszalontán és Aradon.

Édesanyám testvére annak idején feleségül vette Héthalmi Páth Károlynak a nővérét... Unokatestvérem férje után Füstösné lett. E házasságból született Füstös Gyula, ma Pécs-Somogyi baptista lelkipásztor... A Jó Pásztor lapot elviszem Váradra, és majd átadom a rokonaimnak...

Nagyon örültünk írásodnak, mert Héthalmi Páth Károlynak az amerikai életútjáról csak fozslányhírek kerültek hozzánk...

Bennem nagyon kellemes érzéseket ébresztett fel írásod, de nyilván Téged is ilyen kellemes emlékek indítottak arra, hogy lapotokban ilyen szép megemlékezést tettél közzé Róla. Nagyon köszönjük! Sok szeretettel köszöntünk Benneteket, Isten áldása kísérelje munkátokat!

Üdv.

Babi és Zoltán

* * *

Örömmel olvastam az áldott emlékü Héthalmi Páth Károly testvéréről a Jó Pásztor lap húsvéti számában.

1956-ban még Gútán laktunk, ahol a házunkban egy kis magyar gyülekezetet alapított apukám (Szikora László), és ha vendégeink érkeztek Magyarországról, olyan szolgálatra kérte fel őket, amilyen találatot adott nekik.

1956 őszén Almási Béla tv. (aki apukámnak unokatestvére), és Héthalmi tv. voltak vendégeink néhány hétig. Találommal gazdagon megáldott testvéreink – szolgálatukkal – sok áldást hoztak a gyülekezet számára.

Héthalmi tv. az ige hirdetés, valamint ének-zenei szolgálatával, Almási Béla és apukám sok szép költemény előadásával az örömhírt sokszor és sokféleképpen tudták a hallgatók szívébe eljuttatni.

Én tízéves voltam ekkor, és inkább az otthonunkban elhangzó éneklésekre, a szépen és fejből elmondott szavaltukra, valamint a jó beszélgetésük hangulatára emlékezem. Mindhárman szép énekhangot kaptak a jó Atyától, és azt

úgy kamatoztatták, hogy boldogan énekeltek, mint akik az ÚR Jézusnak énekelnek.

Egy napon azonban nem énekhangot hallottam, hanem azt, hogy a rádió mellett ülve, szinte a fülüket rátapasztva hallgatták a híreket, hogy mi történik otthon Budapesten. Kitört a forradalom, boldog felvonulásokról, bizakodó, majd kevésbé bizakodó hangulatról szóltak a hírek. Otthonukról, családjukról nem tudtak semmit, és a forradalmi körülmények miatt nem jártak a vonatok sem. Hogyan tovább? – Amikor már valamennyire el lehetett igazodni a történeteken, elhatározták, hogy mennek – Béla bácsi Pestre, Károly bácsi pedig Nyugatra. Üzenetet küldött a feleségének, hogy ő is induljon el Pestről, és hogy hol találkoznak, és ez a találkozás ott kinn sikerült is, és együtt indultak tovább.

Ahogy olvastam a cikket, úgy jöttek elő az emlékképek, szinte ma is látom őket, ahogy meg voltak döbbenve, megijedve, hogy mi lesz ebből, ahogyan kétfelől a rádióra tapasztották a fülüket, aztán megbeszélték, amit hallottak. Megható volt a búcsúzás, amikor elindultak a bizonytalanságba. Együtt imádkoztak, és abban a tudatban indultak el kétfelé, hogy bárhová vezet földi útjuk, a végső célhoz az egyetlen hazavezető úton, a keskeny úton haladnak tovább, és akkor bizonyosan találkozásuk lesz Odaát.

Azóta mindhárman hazaérkeztek, akik akkor otthonunkban együtt énekeltek, és abban a hatalmas mennyei kórusban immár együtt énekelik a Bárány énekét.

Pozsony, 2008. április

Katarina Kvackova (Szikora Katalin)

* * *

Kedves Almási Testvér!

Igen nagy örömet szerzett a Héthalmi Páth Károly személyére és munkásságára emlékező cikke a Jó Pásztor 2008/3–4. számában. Ma is úgy vélem, hogy áldásos működése a magyar baptista zenei élet színvonalának emelésére, számos tekintetben annak megújítása 1956-ig, megalapozhatta a mai zenei életet.

Miután édesanyám a Görgényszentimrei Schuller család sarjaként szintén erdélyi gyökerű, szüleim igen jó barátságot ápoltak Héthalmi Páth Károlyval, kislánykoromban gyakran volt vendégünk a zuglói házban, '56 előtt és utána is, valahányszor hazajött.

Nagyapám, aki Meyer Henrik tolmácsa volt, alapította a rákoshegyi imaházat 1905-ben, amely most a volt zsinagógában működik, és édesapám építette újjá a Wesselényi utcai imaházat a háború után, ezzel megmentette a lebontástól.

Kérem, engedje meg, hogy néhány szubjektív emlékemet felelevenítsem, ami Kari bácsihoz fűz! Jól emlékszem a Zeneakadémián tartott szerzői estjére, és a KIE székházban – ahol akkor még megvolt az orgona! – tartott zeneünnepélyre, ahol a Beethoven kettősversenyt játszotta Iván Ágival, aki akkor a primhegedűse volt az ÁHZ-nak. 1949-

ben csatlakozott két fiával együtt, és 1956-ig volt a zene-tanárunk és karmesterünk a Wesselényi utcai imaházban, ahol sosem látott szintre emelte az énekkar nívóját. Kiváló pedagógus volt, és olyan hangulatot tudott teremteni a fűtetlen kisteremben tartott csodálatos énekóráin – a legsötétebb ötvenes években –, amire ma is jól emlékszem.

Kislánként tevékeny részvevője lehettem ennek az igen rövid, de számomra meghatározó időszaknak. Zenei ízlése, szakértelme, és lelkesítő személyisége meghatározó volt a saját zenei fejlődésemben is, habár akkor már évek óta tanultam zongorázni a Nemzeti Zenedében (akkor még Fodor Zeneiskola). Részt vettem az egyik karmesterképző tanfolyamán, talán 1952-ben.

Összhangzattant, dallamvezetést, elemzést, bachi kontrapunktot, és polifóniát tanított, igen nagy súlyt fektetve a veretes bibliai szöveg és a dallam illesztésre, a szép kiejtésre... Gyakran jártunk nála parányi, a Zeneakadémiával szemben levő szobácskában, mert a nyomorúságos anyagi körülményei ellenére gyakran segített, nemcsak kottákkal, de jó tanácsokkal is. Néha kísérhettem zongorán a hegedűjátékát, és ma is őrzöm parafrázisait...

Ungár Aladárék, Cserhalmi Imre és családja, Kürti Sándor festőművész és Haraszi Sándor is a legközelebbi kapcsolatban volt szüleimmel.

Amikor Kari bácsi átvette 1983-ban az aranydiplomát a Zeneakadémián, szép ünnepély volt a Wesselényi u.-ban, és férjemmel alkalmam volt Édesapámmal és Páth Gézával – aki az első vasárnapi-iskolai tanítóm volt – együtt vendéglátást látnunk. Akkor találkoztunk utójára. Tudomásom szerint – ebben Szabadi Gusztó is megerősített – 1956 után hatalmas kottatára, a parafrázisai nagyrészt eltűntek. Szerencsére néhány szép éneke és átdolgozása, hangszerelése megjelent ismét itthon is, az 1990-ben kiadott „A Bárány dicsérete” c. énekeskönyvben.

Számomra teljesen érthetetlen, hogy az új énekeskönyvből, éppen úgy, mint a Wesselényi utcai emlékkönyvből – amelyet a 120 éves jubileumra adtak ki – az ő áldásos tevékenysége teljességgel kimaradt. Ez annál is inkább sajnálatos, mert gyakran érzem úgy, hogy az egyre inkább tért hódító harsány, igénytelen, idegen ritmikájú és gyenge szövegű énekek rombolják a zenei ízlést, a hitélettől idegen lelkiületet sugallnak.

Elnézést kell kérnem, hogy ezekkel a személyes emlékekkel zavartam, de a cikke annyi szépséges emléket elevenített fel, amelyek egész életemre erőt adtak. Hiszen nagymamám, anyám, és édesapám – aki gyakran énekelt szólót, szép tenorhangján – csodaszép klasszikus énekekre tanított bennünket, és ezt számomra betetőzte Kari bácsi munkája. Ezért fáj azt látnom, hogy a régi, gyönyörű négy szólamú énekek feledésbe mehetnek, bár nagyon remélem, ez nem történik meg. Kár, hogy az őszre Pesterzsébeten tervezett jubileumi ünnepélyt már nem Jobbágy Pista készítheti elő, de biztos vagyok abban, hogy kiválóan fog sikerülni, és aki eddig semmit sem tudott róla, az is képet kaphat kivételes személyiségéről.

Őszinte tisztelettel kívánok sok áldást és szép sikert, és egyben köszönetet a Jó Pásztorért!

*Dr. Lehotzky Kornélia
toxikológus szakorvos, az MTA doktora*

Emlékeim Héthalmi Károlyról

Főszerkesztőnk „Évforduló” című írása emléktavak zsilipjeit nyitotta fel bennem. – Csobogjatok hát, kis emlékpatakok!

Életkorra nézve egy nemzedéknyi távolságra haladok Héthalmi Károly után. Ifjúkoromból mégis vannak vele kapcsolatos élményeim. – Édesapám mint lelkipásztor, tanfolyamokat szervezett a gyülekezet, ill. körzet énekesei, vonós- és fúvószenészei számára.

Tanfolyamvezető volt Héthalmi Károly zene-tanár, hegedűművész. Mi is hegedülni tanultunk és kottát olvasni. Máig bennem él két kicsi szlogen. Hogy tudunk eligazodni az ötvonalas kottamezőben?

Így tanul meg az öt vonalat: „**Én Gyalogolok Hóban, Dérben, Fagyban!**” És a négy vonalközt: „**Fáradhatatlan Akarattal Célt Érünk!**”

A következő „találatom” pályakezdő lelkipásztori időmhöz kötődik. Az apai hagyatékban rábukkantam egy csodálatos kis folyóiratra: Aeol Hárfa. Alapítási év: 1938. Megjelenik évente tízszer. Jellegére nézve ilyen feliratokat találtam: Az evangélium – énekekben. Missziólap. Evangéliumi ének- és zeneügyi lap. Felelős szerkesztő és lapkiadó-tulajdonos: Héthalmi Páth Károly.

– Az a véleményem, hogy hozzáférhetővé kellene tenni a mai fiatalok (zenekarok, dicsőítő csoportok tagjai és vezetői) számára ezeket a régi évfolyamokat. Szellemi értelemben fehérjedús táplálékot nyernének általa, sok-sok értékes vitaminnal.

És még egy! – 1985 vége felé „egzotikus” vendéget fogadtam Pécsen. Levélváltások és egyeztető telefonok után néhány napra otthonunkba érkezett Héthalmi Károly, zeneszerző, karnagy, lelkipásztor. Akkor már felépült az új imaház, lakás. Többszöri egyeztetés után került sor erre a testvéri találkozóra. Három napot töltöttünk együtt. Néhány baptista családnál látogatást tettünk, valamint megtekintettük a város egy-két nevezetességét. Még Harkányba is leruccantunk.

Károly bátyám vágyott a magyar szóra, élvezte a humort. Lubickolt a Mecsek-vidék szépségeiben. – „Sándorkám, el vagyok varázsolva!” –, mondta nemegyszer, széles gesztusokkal ölelve magába a hegyes-völgyes tájat, erdőmezőt.

Egy év múlva vastag borítékot hozott a postás. Levél volt benne Héthalmi Károlytól, valamint egy ének, melyet ezúttal szeretettel mellékelek a főszerkesztő testvér részére. Meghatott a megtisztelő gesztus, hogy nevemre dedikált Karsci bátyám egy gyönyörű éneket.

– Ha megjelennék újságunkban, megtanulásra ajánlom valamennyi gyülekezetnek. Úgy érzem, benne van a megoldás egyházunk számára, csak ezt nagyon komolyan kellene vennünk!

Őszinte tisztelettel emlékezve:

Gerzsenyi Sándor

(Az ének kissé későn érkezett ahhoz, hogy elkészüljön róla a kottagrafika, azonban „kárpótlásul” egy másik gyönyörű Héthalmi-éneket közlünk.

– a szerk. –

Bizonyságtétel

„MEGTALÁLTAM JÉZUS ÚTJÁT”

A kezdet

Nem hívő család második gyermekeként nőttem fel. Gyermekkoromban csak akkor beszélünk Istenről, amikor édesanyám elmesélte, hogy a nagypapája nagyon vallásos ember volt – ki is zavart bárkit a házából, aki káromkodni mert. Volt egy óriási Bibliája, amit vele együtt eltemettek, amikor meghalt. Ezenkívül volt még egy pap is a családukban – szintén anyai ágon – de ennél többet nem is tudunk róla.

Tehát éltük a hitetlenek életét az ezzel együtt járó bűnökkel. Gyermekként főleg hazugságokkal, lopásokkal és káromkodásokkal.

Mégis olyan örömmel hallgattam akár százszor is ezeket a történeteket, mert örültem, hogy volt valaki a családukban, akinek köze volt Istenhez. Nagyon vágyódtam egy olyan élet után, ami Istenhez tartozik.

Elkezdtem járni hittanra, de csak azért, mert a lelkész pillangós képeket adott a végén és én szerettem a pillangókat. A történeteket pedig nagyon szerettem, és arra emlékszem, hogy mélyen megérintettek. Utána mindig olyan jól éreztem magam, de gyorsan elfelejtettem a tanításokat.

A találkozás

10-12 éves korom körül volt egy időszak az életemben, amikor nagyon vonzódtam Istenhez. Hogy minek a hatására, azt nem tudom (talán a hittanos lelkészünk imádkozott értem), de imádkozni kezdtem Istenhez.

Sokat beszélgettem Vele és a szívem tele volt hálával mindenért, amit kaptam és nem kaptam, az egész életemért. Annyira hálás voltam, hogy mindenképpen oda akartam adni Istennek valami nagyon nagy dolgot, valamit, ami nekem nagyon fontos.

Kérdeztem, hogy mit adjak neki, de nem kaptam választ – vagy nem hallottam. Még most is tisztán él bennem az „íze” annak az időszaknak, bár sok bűn rakódott rá – mert ettől kezdve rendíthetetlenül hittem, hogy Isten szeret engem. De azt nem tudtam, hogy mit kell tennem, és hogy ő viszonzást vár.

A bukás

Ez az intenzív istenélmény lecsendesedett, de ott maradt egy békés, boldog érem, hogy a világegyetem Istene szeret engem.

Amikor a lázadó korba értem, a világi dolgok nagyon tetszettek, vonzódtak. Főleg bulizni szerettem. 16 évesen volt egy nagyon tiszta pillanat, amikor tudtam, hogy két út van előttem: 1. választhatom Isten útját és akkor sok mindent ki kell hagynom az életemből (pl. a szórakozást, flörtölést, bizonyos dolgok kipróbálását, amik nagyon vonzódtak), vagy 2. választhatom a világ útját és akkor az élvezeteket ké a pálmával.

Sajnos a második utat választottam. Elkezdődött a tinik bulizós, buta élete. Nagyon sok barátom volt és együtt mentünk buliból buliba, diszkóból diszkóba. Minden ismerősöm és a testérem is ivott és dohányzott. Nem kellett sok idő és én is csatlakoztam. A bátyám csak másfél évvel idősebb tőlem, tehát együtt csavartunk. Azután eljött az első nagy szerelem és az első testi kapcsolat.

Egyáltalán nem okozott lelkiismereti kérdést, mert azt gondoltam, hogy ez a világ rendje. Sőt, miután pár év múlva vége lett ennek a kapcsolatnak, úgy gondoltam, nem fontos kapcsolatban élni, elég ha egy éjszakára jönnek össze az emberek, mert akkor nem akaszkodnak egymásra, mindenki száz százalékban szabad marad. De ezt azért nem bírtam én sem megtenni, mert nagyon hiányzott a „barátság” része. A baráti társaságunk kezdett motorokat venni. Mi is vettünk motort. 19 évesen én is megszereztem a jogosítványt és a fiúkkal együtt motoroztam. Ezt szerettem, azt hiszem, ez volt az egyetlen dolog az életemben, amit „tisztán” lehet mondani. Otthon ugyanis semmit nem segítettünk, pedig többször is építkeztünk és a szüleink nagyon fáradtak voltak. Ma már ezt nagyon szégyellem.

Néha eszembe jutott Isten, és azt gondoltam, hogy ő most is szeret. Ez mindig erőt adott, bár egyre lejjebb csúsztam, kicsapongó életemben, egyre többet engedtem meg magamnak és a sok „siker” miatt egyre felfuvalkodottabb lettem.

A mélység

De egy nap engem is „levadásztak”. 22 évesen lett egy barátóm, akivel – úgy gondoltam – jó lenne megállapodni és összeházasodni. Valahogy akartam is meg nem is. Sokat hazudtunk egymásnak. Becsaptuk és megcsaltuk egymást. Egy évig jártunk együtt, amikor nagyon rászédett. Azután hónapokig bizonytalanságban hagytam, és ez annyira felemészített, hogy amikor vége lett ennek a kapcsolatnak, mély depresszióba estem. Csak feküdtem hetekig. Mégis ebben a mélységben láttam meg, hogy Isten valóban VAN – és összezúzott. (Vagyis a bűneim zúztak össze, de akkor ilyesmit még nem tudtam.) Ekkor voltam 26 éves. Tudtam, hogy valaminek végleg vége lett és elvesztettem a szeretetet, ami egészen odáig szüntelenül velem volt. Az is tudatosodott, hogy e nélkül a szeretet nélkül semminek nincs értelme a világon.

A keresés

Elhatároztam, hogy megkeresem ezt a szeretetet, amit elvesztettem. Erős lelki gyötrelmeim voltak és nem tudtam enyhíteni rajta. Egy nap megláttam a könyvespolcon egy régi Bibliát. Elkezdtem olvasni. Egy szót sem értettem belőle. Mégis jólestek a lelkemnek azok a szavak, mert reményt sugároztak. Ezután minden este olvastam belőle. Lassan újból tudtam aludni. Az a rengeteg barát, akik addig voltak, mind cserben hagytak. A „legjobb” barátóm később visszatért, de rosszabb volt a „barátsága”, mint egy ellenség keménysége. Csak a gyöttrődésemet fokozta. Volt egy kis füzetkém, amiben kiírtam azokat az ígéket, amik megragadtak és sokszor ismételttem magamban napközben is. Az egyik Ézsaiás 40:3 volt: „De akik az Úrban bíznak, erejük megújul. Szárnya kelnek, mint a sasok, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el...” A másik ige, amit nem értettem, de mindig szíven ütött Mátéból: „Minden lehetséges annak, aki hisz.” – Még több ígét is kiírtam, pár oldal megtelt a füzetben. Amikor elővettem a füzetet és olvasgatni kezdtem ezeket az ígéket, mindig jobban lettem és picit lépésenként teret hódított a remény. Pár hónap múlva Isten könnyűült rajtam és váratlanul kiemelt nagy nyomorból. Bár a Bibliát minden este olvastam, mégis kb. öt hónap múlva ismét elestem és pár bűnömhöz visszatértem, mivel Krisztust még nem fogadtam be.

Tévutak

Ettől kezdve kezdtem keresni Istent, sok tévúton keresztül.

Először azt gondoltam, hogy Isten minden vallásban benne van, csak a neve változik. Ezt sugallták azok a könyvek is, amiket megvettem, mert nem kifejezetten a keresztyénséghez ragaszkodtam, hanem nyugalmat akartam találni. Ezért a keleti vallások felé fordultam, mert azok belső békét és harmóniát ígértek, és én mindennél jobban szomjaztam ezekre. Tehát elkezdtem azokat a technikákat, amik ezekben a könyvekben voltak. Eleinte a meditációval, a befelé fordulással próbálkoztam, ami több-kevesebb sikerrel ment is.

Mindenféle könyvet és kazettát megvettem. Tanulmányoztam a hinduizmust, amiben nagyon megtévesztő volt az a feltetelezés, hogy Krisna és Krisztus tulajdonképpen ugyanaz a személy, és nem véletlen, hogy még a nevük is annyira hasonlít, az első négy betűig teljesen ugyanaz. Ez az összehasonlítás nagyon szimpatikus volt, és ezután már kétség nélkül meg is bíztam a hinduizmusban. Később a buddhizmussal is ismerkedtem, de a gyakorlásig nem jutottam el, csak a tanaikat „kóstolgattam”. Ez is tetszett, de sokkal nehezebbnek tűnt a hinduizmusnál. Ezután a tao-t akartam kicsit áttanulmányozni, mert az nagyon titokzatosnak tűnt, de abból nem értettem egy szót sem, úgyhogy inkább hagytam. Ezekkel a kutatásokkal telt el négy év. Se-hova se jutottam. Csak köröket írtam le a belső világomban, de semmi sem lett tartósan jobb. Nem találtam egy Istent, sem azt a szuper önmagam, amit a keleti vallások ígértek. 30 éves koromban egy nap megláttam egy hirdetését, ami a MANTRA Parapszichológiai Főiskolát reklámozta. Ez az! – gondoltam. Végre igazi szellemtudomány. Ez aztán magába ölel mindenféle gyógy módot, itt biztosan megtalálom amit – egyre fájdalmasabban – keresek. Gyorsan felhívtam őket és beiratkoztam.

Megtérés

Mindeközben olvastam a Bibliát és sokféle keresztyén könyvet, amiből sok információt kaptam. Az egyik könyvben megtérésekről is szó volt. Erre teljes szívemből vágyódtam. Egy ismerősünk is eljött hozzánk, aki hívő volt és ő beszélt a megtéréséről és Jézusról. Nagyon megérintett, amit mondott.

Egy nap a szobámban voltam egyedül, amikor teljesen tisztán megértettem, hogy nem tudom irányítani az életemet. Aki irányít, az nem én vagyok, de nem is Isten. Ugyanebben a pillanatban teljes szívemből tudtam, hogy Jézus itt van és kopogtat a szívem ajtaján. Ekkor imában letettem az életemet Isten kezébe, megnyitottam szívem ajtaját. Mindenestől őrá bíztam magam. Ettől kezdve minden megváltozott.

A közösség, amibe meghívtak, katolikus karizmatikus közösség volt. Erről semmit sem tudtam, csak azt, hogy végre keresztyén és az Krisztusról szól. Ráadásul igeileg alá tudtak támasztani mindent, amit csináltak. A nyelveken szólást, a gyógyítást, a profétálást stb. Mivel meg is mutatták a Bibliában, ezért elfogadtam, de magam nem gyakoroltam ezeket a dolgokat.

Jézus jelen volt az életemben, és ez gyönyörűségem volt minden nap. Ebben az első szeretetben éltem két évig. Isten elhalmozott minden jóval. Megváltoztatta a gondolkodásomat, a vágyaimat. Ő volt a szívem közepén. Mindent őhozzá mértem. Megtérésem után pár héttel anyukám is megtért. Édesapám pár nap múlva elköltözött az Úrhoz. Mint frissen megtért hívők, beleestünk minden lehetséges hibába édesanyámmal. Az egyik ilyen az volt, hogy nagyon erőszakosan evangelizáltunk. Lerohantuk a bátyámat és a családját és sok mindent mondtunk nekik, amit nem kellett volna. Sajnos nem jött meg a kedvük, hogy olvassák a Bibliát, viszont pár hónap múlva már nagyon elégtük lett belőlünk. Ezt az időszakot nagyon sajnálom és szégyellem. Azóta már eltelt pár év és sokat formálódtunk, sok minden helyrejött, amiért szívből hálás vagyok. Sajnos bátyámék még nem tértek meg, de remélem, hogy olyan hívő életet élünk, ami vonzóvá teszi az Urat.

Bár az én életemben a megtérés nagy változást jelentett, azért nem láttam meg minden bűnt azonnal és rengeteg tévedést csak lépésről lépésre ismertetett meg velem az én Uram. Így a MANTRÁ-n elvégeztem az első évet, de a testvérek meggyőztek és mindent megtagadtam, amit ott tanultam.

Próbák

Két év után az Úr próbák alá kezdett teneni, ami alatt villámsebességgel kiderült, hogy kicsit sem vagyok olyan jó hívő mint gondoltam. Ugyanis büszke voltam

a megérésemre, a hitemre, az alázatoságomra. A „nagyok” is dicsértek és tudtam, hogy jó hívőnek tartanak. Én pedig egy idő után a legjobbnak tartottam magamat. Holott eltűnt a szeretetem, a hitem, az alázatosságom. Amikor ezt észrevettem, nagy hibát követtem el: azt akartam, hogy továbbra is jó hívőnek tartsanak, és elkezdtem megjátszani, hogy még mindig olyan jó vagyok. Így lettem képmutató.

Szörnyű volt. Kívül máz, belül harc. Ezt az időszakot nyugodtan nevezhetjük úgy, hogy vallásos voltam. Ekkor elhívtak az Úr Erdélybe szolgálatba. Ott olyan prés alá kerültem, hogy minden máz leesett rólam. Annyi megaláztatás ért, hogy azt gondoltam, túl se életem. Megint kiderült, hogy nincs hitem, se ismeretem, igazán és mindenestől alkalmatlan vagyok mindenre.

Porba hullott a büszkeségem. De nagyon hálás vagyok érte – ma már. Amikor visszajöttem Magyarországra, ott hagytam a karizmatikus közösséget, mert már megláttam, hogy nem Krisztusról és az evangéliumról szól, hanem valami egészen másról.

Hogyan is lettem vallásos?

Miután bepillantottam a szívem állapotába, teljesen elkeseredtem. Áttestem a túlvégre: azt gondoltam, hogy végem van, Isten biztos, hogy elvet magától egy ilyen szörnyű embert. Évekig nem „érezte” a jelenlétét, és én ezt annak vettem, hogy nem kellek neki. Kétkedni kezdtem mindenben. Már olyan gondolataim voltak, hogy magam is megjijedtem. Sokszor imádkoztam úgy, hogy nem bírok a hitben maradni, ha nem tesz valamit az Úr.

Ekkor újból indított és elküldött Bibliaiskolába. Nagyon hálás vagyok az Úrnak azért a két évért, mert a szakadék széléből kanalizált vissza. Letisztította és megerősítette a hitemet és örülök, hogy olyan keresztyén emberekkel találkoztam, akik ugyan nem hibátlanok, de az életük nagyon jó példa lett előttem, mert igazán odaszánt, átadott életüket, és ez a szolgálatok alatt számtalanszor kiderült. A tanítások és a szolgálatok is meggyökerezettek Krisztusban. Az a nagy félelmem, hogy Isten elvetett, eltűnt, mert megtudtam, hogy az ő szeretete nem változik. Mindig is tudta, hogy milyen vagyok. Egészen megbízhatok benne.

Cs. B.

Közeledik a szőkepusztai gyermektábor megnyitása

A ház a 10x5 méter alapterületű „garázzsal”, amit többek között ebédlőnek is fogunk használni. (A garázsajtókat is ajándékba kaptuk!)

Virágzik az almafa a kertünkben

A legújabban kitermelt akác tűzifa és rönkök

Lassan zöldül a frissen vetett fű a fenyők és a virágzó – közel 100 éves – gesztenyefa körül

burkolása, a járdaépítés, a lépcsőkorlátok elhelyezése. Szivattyúház, sátorrábor, kültéri melegvízes zuhanyozók létesítése, belső szerelvényezés, világítótestek felszerelése, kint és bent, festés, mázolás, bútorozás. Ezek csak címszavak. Akik építkeztek már, azok tudják, hogy erre két hónap nagyon kevés idő. Az időnél már csak a pénz a kevesebb. Mégis kiűztük az átadás napját. Július 27-re, a Sőkepusztai Konferencia délutánjára. Hisszük, hogy elég lesz az idő is, meg a pénz is. Napról napra tapasztaljuk az Úr csodáit, és tudjuk, hogy aki elindította ezt a munkát, az garantálja is a befejezést.

Köszönjük a sok-sok adományt, az ötszáz forintost éppúgy, mint az ötvenezrest. Az Úr soha nem vár tőlünk többet, mint amit hálából, szívesen odaszánunk, és mindig gazdagon visszaadja, amit Nekünk „kölcsonőztünk”. Egyetlen bank sem fizet olyan kamatot, mint amit Isten áldása jelent.

Továbbra is kérjük Olvasóink támogatását, és szeretettel hívunk, várunk mindenkit az ünnepi megnyitóra.

Soli Deo Glória!

*Dr. Almási Mihály
lelkipásztor*

Tégy jót akkor is, ha...!

Ha jót teszel, megvádolnak, hogy önzés és hátsó gondolat vezérli cselekedetedet, mégis tégy jót!

Ha sikeres vagy, hamis barátokat és igazi ellenségeket nyersz, mégis éri célt!

A jó, amit teszel, holnap már feledésbe megy, mégis tedd a jót!

A becsületesség és őszinteség sebezhetővé tesz, mégis légy becsületes és nyílt!

Amit évek alatt felépítesz, egy nap alatt lerombolják, mégis építs!

Az embereknek szükségük van segítségre, és ha segítesz, támadás érhet, mégis segíts!

A legjobbat add a világnak abból, amid csak van, s ha verést kapsz is cserébe, mégis a legjobbat add a világnak, amid van!

(Kalkuttai Teréz anyja)

Meghívó

Ebben az évben is a szokásos időben, július utolsó vasárnapján, 27-én tartjuk a **SZÓKEPUSZTAI KONFERENCIÁT** az újjáépített imaházban, fél 11 órai kezdettel. (Gyülekező és bevezető fúvós zene 10 órától)

Felhívjuk Olvasóink figyelmét, hogy az étkezés – a korábbi gyakorlatnak megfelelően – **önellátóan történik.**

A programban igehirdetés, biznyságtételek, versek, sok ének és fúvószene lesz. A gyerekekkel külön foglalkozunk. A déli órákban jut idő játékra, beszélgetésre, a kiállítás megtekintésére és egyéb fakultatív programokra.

Ugyanezen a napon délután fél 3-kor nyitjuk meg ünnepélyesen a szókepuszta melletti gyermektábort Libickozmán.

Erre az alkalomra is szeretettel várunk mindenkit.

Gaál László kürtművész testvérre emlékeztünk

Pesterzsébeten, április 27-én 17.00 órakor

A Jó Pásztor Ökumenikus Fúvószenekar játszik Pesterzsébeten a tavaszi zenés evangélikáció

Az evangélikáció fő témája a „Jó Pásztorem, terelgesd bárányod...” kezdetű közismert ének második sora volt: „Szükségem van Rád, Uram...”

A téma aktualitását az is adta, hogy a „Jó Pásztor Jézus” című 2006-ban kiadott CD-n ezt az éneket játszotta Gaál testvér, és ez volt az utolsó CD-fölvétele. Akkor még senki nem tudta – ő sem –, hogy súlyos beteg, hisz szinte tünetmentesen esett át egy infarktuson.

Az emlékezés során bejátszottuk ezt a remekül előadott darabot. Nem sok szem maradt szárazon!

Az evangélikáció zenei szempontból is igen jelentős volt, hisz a Jó Pásztor Ökumenikus Fúvószenekar – *iff. Csóvári Pál* testvér vezetésével – több mint fél tucat remek, fúvós hangszerekre írt művet szólaltatott meg, először Magyarországon. Ósbemutató részese lett a több mint 20 helyről egyesereglett nagy gyülekezetre.

Biznyságtételek vezettek bennünket egyre közelebb a Jó Pásztorhoz, és az evangélikáció végén mindnyájan együtt imádkoztuk: „Szükségem van rád, Uram!”

A záróének és áldás után a többnyire művész-tanárokból álló zenekar két „ráadása” megkoronázta az estét.

Azért imádkozunk, hogy egyre többen döbbenjenek rá: Leginkább és legelőször a mi Urunk Jézusra van szükségünk.

– am –

**A JÓ PÁSZTOR megtalálható az interneten is:
www.jopasztor.baptist.hu**

Pünkösd a gyülekezet születésnapja. Felhívásunkra néhány gyermek elküldte irását azzal kapcsolatban, hogy mi legyenek látja azt a gyülekezetet, ahová ő jár vasárnaponként. Ime:

Az a gyülekezet, amelyikbe én járok, igen kicsi létszámú. Sajnos, az én korosztályomat is szinte csak én képviselem. A fiatalokkal minden héten összegyűlünk énekpróbára, hogy egyre jobban és ügyesebben tudjuk dicsérni az Urat vasárnaponként. A vasárnapi iskola is minden héten működik, és remélem, itt is hamarosan létszámnövekedés várható. A gyülekezetben a fiatalabb és idősebb tagok különböző véleményeik ellenére igyekeznek egységre jutni. Annak ellenére, hogy kevesen vagyunk, jó a közösség, tudunk egymással beszélgetni, és jó kedvvel járunk az Úr házába, nem pedig muszájból. Azt szeretném, hogyha többen lennénk, és az én korosztályomból is lennének még mások is.

(Gajdács Rebeka)

A mi családunk minden vasárnap reggel 9-re megy imaházba. Azért szeretek ide járni, mert nagyon jó a közösség. A bibliaköri foglalkozáson Bibliát olvasunk, aranymondásokat tanulunk, sokat beszélgetünk, néha még játszunk is. 10-kor kezdődik az istentisztelet. Ekkor vagy az alsók, vagy mi felsők mondunk aranymondást, amit a gyülekezet megismétel. Nagyon szeretjük hallgatni az énekkar szolgálatát. Jó nagy énekkarunk van, amit anyukám vezényel, felváltva egy másik testvérral. Nagyon szeretem a lelkipásztorunk igehirdetéseit, mert nagyon tartalmasak, és olyan jó dolgokat mond, amiket tudunk alkalmazni a hétköznapi életben. Amikor pedig véget ér az istentisztelet, még ott szoktunk maradni legalább egy fél órát, mert még sokakkal találkozunk, beszélgetünk az ismerősökkel. A vasárnap délutánnak is hasonló a menete, azzal a különbséggel, hogy akkor az igehirdetés mellett különböző szolgálatok is vannak: énekkar, vers, bizonyágtétel, ifjúsági ének, zene, stb.

Két éve járok a felsők bibliaköri csoportjába. Azért szeretem különösen is ezt a cso-

portot, mert olyan játékosan, egyszerűen, könnyen megjegyezhetően mondják el nekünk tanítóink a történeteket, meg a bibliai igazságokat, hogy élvezet ott lenni. Sokat beszélgetünk, nevetünk, és ami a legjobb, hogy sose veszekszünk, mert mindent meg tudunk beszélni egymás közt. Örülök, hogy ebbe a gyülekezetbe járhatok.

(Lovász Debóra)

Én már kisgyermekkorom óta járok a gyülekezetünkbe. A nem régen épült imaházunk viszonylag nagy, de sajnos kevesen vagyunk. A tagoknak a létszáma körülbelül 18 fő, plusz a látogatók és a gyerekek.

Az alkalmak csütörtökön 7 órakor, vasárnap 9 órakor szoktak lenni. Pénteken ifjúsági alkalmak is vannak.

Két hónaponként szoktunk gyermeknapokat tartani és erre a falu gyermekeit is meghívjuk.

Ezek mindig nagyon kedves alkalmak. Én is szoktam szolgálni a gyülekezetbe, a fiatalokkal együtt. A vasárnapi iskolában 8-an vagyunk.

A bibliakör-vezetőnk a történeteket, az anyukám meg az énekeket tanítja meg nekünk. Az ifjúsági alkalmakon általában 10 fő szokott lenni. Én nagyon szeretek

GYEREKREJTVÉNY

Kedves Gyerekek! A szavak kezdőbetűit összeolvasva egy tisztséget kaptok eredményül. Írjátok meg, hogy ki viselte ezt a tisztséget az egyik újszövetségi történetben, és miről nevezetes.

- Ábel testvére
- Ábrahám fia
- Itt nőtt fel Jézus
- ... Simon, ő segített Jézusnak vinni a keresztet
- A király, aki egy fejjel magasabb volt mindenkinél
- Pál apostol szülővárosa
- Az első ember
- Jákób és Ézsau anyja
- Ebbe a városba küldte az Úr Jónást
- ... Hegye, Jézus nagyon sokszor vonult vissza ide
- Egy híres menyegző helyszíne

Beküldési határidő: 2008. június 20.

Címünk: Jó Pásztor Alapítvány, 1751 Budapest, Pf. 279

Az előző rejtély helyes megfejtése: „Békesség néktek!” Az Úr Jézus mondta feltámadása után, amikor megjelent a tanítványai között (Lk 24:36).

Helyes megfejtést küldtek be: Kaszás Ágnes (Gödöllő), Szabó Benjámin (Hajdúböszörmény), Szűcs Bernadett (Hajdúböszörmény), Makra Fanni (Budapest), Süveges Alexandra (Budapest), Novák Éva (Pécs-Somogy), Jámbor Dominik (Debrecen), Schmal Jonatán (Balatonszemes), Horváth Krisztina (Budapest), Lovász Debóra (Budapest), Doboróczki Gábor (Budapest), Széll Dávid (Budapest), Széll Dalma (Budapest), Somogyi Ádám (Budapest), Doboróczki Eszter (Budapest), Andrásik Dominika (Szód), Lami Rebeka (Tuzsér), Cseperkáló Szandra (Délegyháza), Dóra Alex (Budapest), Sóvágó Áron (Hajdúböszörmény), Szarka Gergely (Budapest), Rákoszentmihályi Gyermekbibliakör.

Gratulálunk! A jutalmakat postán küldtük el.

ebbe a gyülekezetbe járni, mert családi a hangulat, odafigyelünk mindenkire, és tördünk egymással. Elég gyakran szoktunk közös ebédet tartani, amin a gyülekezet apraja-nagyja részt vesz.

Gyakran rendezünk szalonnasütést is, ilyenkor különösen vidám hangulat van, énekelünk, beszélgetünk.

Szeretek ebbe a gyülekezetbe járni, és szeretném, ha én is mihamarabb a gyülekezet tagja lehetnék.

(Kovács Áron)

Együtt voltunk, egy akarral...
(Bóta Noémi)

Felhívás gyerekeknek

Kedves Gyerekek!

Hamarosan vége a tanévnek és itt a nyári szünet. A sok-sok iskolai feladatnak egy időre vége, és rengeteg szabadidővel rendelkeztek majd.

Közületek sokan nyári táborokba mennek, vagy rokonokhoz nyaralni. Arra kérlek benneteket, írjátok meg, hogyan készültök a nyári táborozásra, vagy egyáltalán a nyaralásra.

Örülénk, ha megosztanátok ezt az élményt velünk.

Ha kedvetek van, rajzoljatok le egy érdekes eseményt nyári élményeitek közül.

Írásaitok, rajzaitokat
az alábbi címre várjuk:

Jó Pásztor Alapítvány
1751 Budapest, Pf. 179
vagy e-mailben:
jopasztor@baptist.hu

KVÍZ KÉRDÉSEK

HEGYEK A BIBLIÁBAN

A megfejtés mellett az igehely megjelölését is kérjük, ahol a helyes válasz megtalálható.

A kérdéseket összeállította: **dr. Sajben Klára**

Beküldési határidő: **2008. június 20.**

- Melyik hegy van Jeruzsálemtől egy szombatnapi járóföldre?
 - Tábor hegye
 - Sion hegye
 - Olajfák hegye
 - A Hóreb hegy
- Ki telepedett le a Széir-hegyen?
 - Ézsau
 - Jákób
 - Lót
 - Izmáel
- Melyik hegyvidéken található Sikem, a gyilkosok egyik menedékvárosa?
 - Júda hegyvidékén
 - Efraim hegyvidékén
 - Naftáli hegyvidékén
 - A Rúben törzséhez tartozó fennsíkon
- A zsoltáríró szerint hogyan ugrádoztak a hegyek?
 - Mint a kecskegidák
 - Mint a kosok
 - Mint a gyerekek
 - Mint az antilop
- Melyik az Úr szent hegye?
 - Hermon
 - Sinai
 - Sion
 - Tábor
- Melyik hegyen építette fel Salamon a templomot?
 - Olajfák hegye
 - Sion-hegy
 - Kármel-hegy
 - Mórijjá-hegy
- Kit győztek le a Tábor-hegynél?
 - Sisera seregét
 - Amálekítákat
 - Absolon lázadását
 - Moábot
- Melyik hegyen állva látta meg Mózes az Ígéret Földjét?
 - Hermon
 - Tábor
 - Sinai
 - Nébó
- Mit épített Józsué az Ébál-hegyen?
 - Kőházat
 - Oltárt
 - Emlékművet
 - Figyelőállást
- Mi a Hermon-hegy másik neve (a szidóniak hogy nevezték)?
 - Szmirna
 - Sion
 - Szirjón
 - Széir

Az előző feladvány helyes megfejtése:

1/b, holló (1Kir 17:4); 2/a, hattyú (5Móz 14:12); 3/d, strucc (Jób 39:14); 4/d, veréb (Mt 10:29); 5/c, nyelv (Jak 3:8); 6/d, ötödik (1Móz 1:21–23); 7/b, holló (1Móz 8:7); 8/a, Nabukodonozor (Dán 4:30); 9/c, sas (Ez 1:10); 10/c, József (1Móz 40: 16:19)

A megfejtést beküldte:

Rück Henrikné (Komló), Piros Eleménné (Budapest), Simon Lászlóné (Csenger), és további 76-an, akik a keresztrejtvénnyel együtt küldték be megfejtésüket. (Lásd a keresztrejtvényt megfejtők névsorában a csillaggal jelölt neveket.)

Gratulálunk!

1	2	3	4	5	6		7	8	9	10		11	12	13	14	
15							16					17				18
19							20					21				
22			23		24					25			26			
		27				28			29			30		31	32	
	33				34			35				36	37		38	
39				40			41					42			42a	
43			44			45				46			47			
48		49		50	51				52		52a	53				54
		55	56		57			58				59			60	60a
61	62		62a	63			64							65		
66							67					68	68a	69		
	70															
10	37	58	43	62a	60a	5	35	ő	24	42a	39	13	ű	68a	52a	

KERESZTREJTVÉNY

Végül ... – az igevers folytatása a rejtvény megfejtése. A megfejtendő igevers és a nevek az új fordítás szerint kerültek a rejtvénybe. Az ettől való eltérést külön jeleztük.

Vízszintes: 1. A megfejtendő igevers harmadik része. 15. Hely Jeruzsálemhez közel, Jonatán itt győzte le a filiszteusokat (Kár. ford. sz.) 16. A pásztorból lett próféta (Kár. ford. sz.) 17. Énekes zenemű 19. Júda királya, aki egy súlyos lábbetegségben halt meg (Kár. ford. sz.) 20. Kevert szín! 21. Ilyen forrásokkal volt tele a Sziddim völgye 22. Mértékegységrendszer 23. Az Ígéret Földje 25. Z-vel a végén: a méhek termelik 26. Tagadószó 27. ... István, XX. századi magyar politikai gondolkodó 28. A ródiium vegyjele – ford. 29. Becézett mama 31. Fás betűi keverve 33. Veszprém patakja 34. Helyhatározó rag 35. Az egyik izraeli törzs – ford. 36. Lóerő 38. Józsué és serege által elfoglalt város **39. A megfejtendő igevers első része** 43. A pillanat töredéke! 44. Básán királya, akít az izraeliek legyőztek 45. Az államnak fizetett összeg 46. A szelén vegyjele 47. Kemény héjú gyü-

mölcs 48. Egyike annak a három népnek, akik az utolsó időkben megtámadják Izráelt Góg vezetésével 50. Teherautó típus 52. Benjámin törzsének feje Izráel számbavételekor 55. Egy fél zúza! 57. Erem! 58. Összevissza dob! 59. Román, olasz és német autójel 60. Kezdőjel! 61. Ahasvérus király egyik udvarmestere 64. A két szovjet repülőtípus 65. Angolszász hosszmérte 66. Ámós próféta hazája 67. Ábrahám atyja 68. S-sel a végén: keresztény férfi, aki Isten megbízásából meglátogatta a még vak Sault **70. A megfejtendő igevers negyedik része.**

Függőleges: 1. Absolon lázadó seregének fővezére (Kár. ford. sz.) 2. Lévíta a Merári nemzetségéből (I.Krón 6-ban) 3. Rokka része! 4. Omlani kezd! 5. Jerikói nő, akik elrejtett két izraeli kémet 6. ... mester, a selmebányai főoltár képeinek festője 7. ... könyve, Józsué könyvében említett krónikaféleség 8. Mind – keverve 9. Lapozz páros betűi 10. Utóirat latin rövidítése 11. Sóval ízesít 12. ZPUS 13. Ahasvérus király egyik háremőre, aki összeesküvést szőtt ellene 14. Kisteherautó típus 18. Macedó-

niával határos római tartomány, fővárosa Korinthus volt 20. Aram-..., a város, ahol Náhor lakott 21. Noé egyik fia 23. N-nel a végén, völgy Jeruzsálem mellett, temetkezési hely is volt 24. Idegen észak **25. A megfejtendő igevers második része** 27. BÉÁ 29. Ópiumtartalmú növény 30. Főpap Sámuel gyerekkorában – ford. 32. Ilyen színű a Zakariás látomásában szereplő egyik ló 33. Itt lakott Éli és Sámuel 35. A hét vezér egyike – ford. 37. A Mózes által rendelt hetven vén egyike 39. ...-Arba, itt halt meg Sára 40. Török katonai rang 41. Lámek felesége 42. Már nem számol vele 42a. Egy – németül 49. Japán rizsbor – az utolsó betűn ékezet hiány 51. Var betűi keverve 52. Saul király nagyapja 53. Római holdistennő, Efészusban nagy kultusza volt 54. Az egyik hónap az izraeli naptárban 56. Uráli ősi nép, egyes elképzelések szerint a magyarok rokon népe 58. Itt állította fel Nabukodonozor az arany szobrot 60. Mordokaj (Márdokeus) atyja 62. Bajnokcsapatok Európa kupája 63. Hajó része 64. Távoltság 65. Előnye páros betűi 67. Kiejtett mássalhangzó 68. Fordított kicsinyítőképző 69. Fák része!

Különálló sor:**A megfejtendő igevers ötödik része****Beküldendő az igevers és az igehely****Beküldési határidő: 2008. június 20.****A rejtvényt készítette: dr. Sajben Klára**

Az előző rejtvény helyes megfejtése: „Szeretett minket és elküldte Fiát engesztelő áldozatul bűneinkért.” (1Jn 4:10/b)

Helyes megfejtést küldtek be: Gulyás Ernőné* (Bp.), Nuszbaum Ferencné* (Gödöllő), Lomjanszki Jánosné* (Órbottyán), Gyarakai Mihályné* (Békés), Polányi Károlyné* (Bp.), Dobner Béláné* (Bp.), Dan Imre* (Komló), Kovács Bálint* (Újkígyós), Spangenberg Rudolf* (Komló), Makra család* (Bp.), Mihály Sándor (Szada), Lórik Jánosné* (Bp.), Polányi István* (Bp.), Sóvágó Antal* (H.böszörmény), Horváth Jánosné* (Fadd), Gyarakai Lászlóné* (Békés), Czap Elekné* (Debrecen), Gáll Lajos* (Debrecen), Tóth Lajosné* (Debrecen), Jámbor Ferencné* (Debrecen), Tóthné Szűcs Csilla* (Békés), Radványi József* (Sajóecseg), Varga Nándorné (Rácalmás), Hodoszó Jánosné* (Méhkerék), Surányi Pál Istvánné* (Dunaharaszti), Szabó Sándor (Veregyház), Varga Mária* (Hajdúsámson), Vajda Jánosné* (Orgovány), Nagy Sándorné* (Berettyóújfalú), Juhász János (Kiskunhalas), Tassi Lászlóné (Dömsöd), Laskovicsné Pintér Etelka* (Isaszeg), Körömi Károly (Monor), Koncz Zoltán* (Bp.), Kovács Imréné* (Ráckeresztúr), Zóka Benjámín* (Pécs-Hird), Martonné Szlepek Margit* (Tahi), Pásztor Józsefné* (Miskolc), Pálmai Zoltánné* (Szokolya), Krizsanyik Józsefné (Nógrádmegyer), Kustán Jánosné* (Dunaújváros), Pálfi Józsefné* (Szalkszentmárton), Dan János* (Békés), Szabó László (Újkígyós), Barta Gyuláné* (Mezőkövesd), Kovács Lászlóné (Mezőtúr), Ilyésné Katona Ibolya* (Pécel), Ádám Lászlóné* (Sajószentpéter), Szolga Benjámín* (Alberttelep), Forrás Ferenc (Bp.), Vezsenyiné Ács Magdolna* (Pécel), Kalmár Lídia* (Kiskőrös), Bató Tiborné* (Ócsa), Farkas János* (Kiskőrös), Gyurján Istvánné* (Kiskőrös), Rózsa Tiborné* (Kiskőrös), Bócsa Sára* (Dunaújváros), Bolemányi Jánosné* (Kiskőrös), Gaál Eleonóra* (Tard), Kerekes Béláné* (Mágocs), Szabó Jánosné (Nagykőrös), Trenka Józsefné (Nógrádmegyer), Bárány Bertalané (órhalm), Bathó Erzsébet* (Kómárno), Török Sándor* (Debrecen), Kovács Sándorné* (Miske), Varga Lajosné* (Bp.), Sándor Mária* (Bp.), Sáfri János* (Pécel), Csörzs Mihályné (Bükkzsérc), Andrásik Tivadar* (Felsőpetény), Andrásik Andrásné* (Felsőpetény), Révész Barnáné (Tuzsér), Baráthné T. Piroska* (Marcali), Bukács Józsefné (Oroszlány), Petrik Istvánné* (Tard), Bozsóky Ferencné* (Szfehérvár), Molnár Dávidné* (Pécel), Petrik Boros* (Órbottyán), Lisztes András* (Albertirsa), Tóth Istvánné* (Dunakeszi), Pócsi Lajosné (Hszoboszló) Horváth Béláné* (Szada), Schumann-né Veszelyszky Ágnes* (Monor), Lan-

MARADJ VELEM!Bensőséggel
Szoprán-alt duett

Írta: Dr.Somogyi Imre

Feldolgozta:
Héthalmi Páth Károly

1. Ma - radj ve - lem, mert immár al - ko - nyul, Az éj-sza-
2. A - mint a nap - fény eltűnt las - sű - dan, Földi di-
3. Min - den ó - rá - ban vágylak Té - ge - det, Ir - gal - ma -

ká - nak sötét ár - nya hull... A - ki se - git - ne, senkim sincs ne-
cső - ség s öröm el - su - han, Mert csak mű - lan - dó minden i - de-
dat és szent sze - rel - me - det, Ha be - szélsz hoz - zám gerjeded szí -

kem, Ó U - ram szánj meg és ma - radj ve - lem!
lenn, Te, ki ö - rök vagy, óh ma - radj ve - lem...
vem, U - ram, Vi - gasz - ta - lóm, ma - radj ve - lem...

Kar.
Tárd ki fe - let - tem áldó, szent ke - zed, S én megcsó - kolom rajt a seb - he - lyet... Földi éj
Földi éj

mú - lik, de fény gyúl mennyben, Ha - lál völ - gyén túl is ma - radj ve - lem!
Ha - lál völ - gyén túl is ma - radj ve - lem!

dech Imréné* (Komló), Fekete Albert (Déaványa), Merkl Ottóné* (Bp.), Csercsa Péter (Debrecen), Maczkó Márton (Miskolc), id. Gyügyei László (Fót), Schmal Henrikné* (Balatonszemes), Grósz György - né* (Kétegyháza), Szabó Lászlóné Csoma Éva* (Bp.), Csercsa Sándor (Cigánd), Tóth Antalné* (H.böszörmény), Kissné Kovács Valéria* (H.böszörmény), Hajnal Józsefné* (H.böszörmény), Bar - na Rezsóné* (Pécel), Szócs Leventéné* (Békés), Bok Lászlóné (Bp.).

A csillaggal megjelölt testvérek nemcsak a ke - resztrejtvény megfejtést küldték be, hanem a kvíz kérdésekre is válaszoltak.

Könyvjutalomban részesült: Tassi Lászlóné (Döm - sód), Gyurján Istvánné (Kiskőrös), Csercsa Péter (Debrecen), Schmal Henrikné (Balatonszemes), Sóvágó Antal (Hajdúböszörmény).

Gratulálunk! Jutalmukat postán küldtük el.

Kiadja:
JÓ PÁSZTOR KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY
PMB 12. PK 60.255/2002/4.
Számlasszám:
11742252-20061533 OTP Bank Rt.
Adószám: 18696619-1-13
Tel.: 06-20/886-0845, fax: 06-1/283-1413
Levelezési cím: 1751 Budapest, Pf. 279
E-mail cím: jopasztor@baptist.hu
www.jopasztor.baptist.hu

Felelős szerkesztő és kiadó: Dr. Almási Mihály
Irodalmi szerkesztő: Gerzsenyi Sándor
Zenei szerkesztő: Tóka Szabolcs

Tördelés: rePROCOLOR Kft.
Nyomás: Mátyus Bt.
HU ISSN 1786-268X

Az utak összeérnek

Legutóbbi számunkban „Különös harangszó” címmel egy rövid írás jelent meg. Néhány nap után levelet kaptunk Zóka Benjámintestvértől, aki a múlt évi szökepusztai konferencián vásárolt Jó Pásztor hangkazettát vitte haza kis gyülekezetébe, ahol a kazettáról hangzó harangszót a templomi hívogató rangjára emelték. Idézek a levélből:

»...Nagy érdeklődéssel olvastam a „Különös harangszó” című cikket. Rögtön szoltam a feleségemnek is: – Gyere ide, most ezt hallgasd meg! – Újra felolvastam neki. – Nem különös, hogy nemcsak a mi kis templomunkban (imaházunkban), hanem máshol is a Jó Pásztor kazettáról szól a harangszó? – A legközelebbi vasárnap (virágvasárnap) az istentiszteleten is felolvastam a cikket. Akkor derült ki, hogy a mi gyülekeztünkéről van szó...«

A történet kezdete régre nyúlik vissza... Zóka Benjámintestvér édesapja baptista hívő volt, édesanyja és nagyanyja reformátusok.

Mindössze 11 éves fiúcska volt, amikor 1958-ban, az utolsó szökepusztai bemenítési ünnepen ott volt szüleivel együtt. Nemeskísfaludról, a nagykiterjedésű körzet egyik állomásáról mentek át lovas kocsival, a hívők egyik legszebb ünnepére. Aztán a család Nagyatádra költözött, Zóka testvér pedig később Pécs-Hirdre.

Ebben a templomban szól a Jó Pásztor kazettáról a harangszó vasárnapról vasárnapra

39 év után az út – egyetlen napra – ismét Szökepusztára vezetett, a Zarándok-Kápolna ünnepélyes megnyitójára, ahol hálával teli szívvel és könnyes szemmel emlékezett a gyermekévekre.

A nagyatádi baptista misszió úttörő munkása volt édesapja, aki azóta az Úrhoz költözött. Azután édesanyja nem sok idő múlva, 2006-ban bemenítkezett, és hűséges tagja a maroknyi hívő, gyülekezetplántáló közösségnek.

Zóka testvér pedig 1991-ben Pécs-Hirden egy református gyülekezetplántálásba

kezdett, és mint a gyülekezet gondnoka sokat munkálkodott azon, hogy a keleti elővárosok/falvak (Hird, Vasas és Somogy) hívő reformátusai hetévi fáradságos munka után 2007. szeptember 15-én felszentelhessek imaházukat.

Mivel a templomban nincs harang, ezért a Jó Pásztor harangja hívogatja vasárnapról vasárnapra a híveket az istentisztelet kezdete előtt. A megnyitón a Pécs-Somogyi baptista fúvószenekar is szolgált, többek között – külön kérésre – az „Ó, mily szép Istennek hajléka...” énekkel, Füstös Gyula lelkipásztor testvér vezetésével. A baptista gyökerek nem szakadnak el, az utak mind többször összeérnek.

A három település hívői – felekezetre való tekintet nélkül – jó kapcsolatot ápolnak egymással az Isten országa építésében.

hcsné

Könyv-, CD- és DVD-ajánló

Továbbra is kedvezményesen ajánljuk kiadványainkat

Dr. Almási Mihály: A nagy kaland

Ára: 1190 Ft- akciós ár: 900 Ft

A hegyi kunyhó

Ára: 590 Ft- akciós ár: 490 Ft

Jó Pásztor, Jézus... CD

Ára: 2300 Ft- akciós ár: 1900 Ft

Jó Pásztor Jézus... KZ

Ára: 1200 Ft- akciós ár: 1000 Ft

Emlékezz vissza az útra! CD

Ára: 2300 Ft- akciós ár: 1900 Ft

Gerzsenyi Sándor: A századik

Ára: 1890 Ft- akciós ár: 1490 Ft

Frittmann Lászlóné: Virágos katedrám

Ára: 2500 Ft- akciós ár: 2000 Ft

Újszászi Benyó Illés: Repedezett nád

Ára: 290 Ft- akciós ár: 150 Ft

Dr. Almási Mihály: Kegyelem minden

Ára: 4400 Ft- akciós ár: 2900 Ft

Szökepusztai Zarándok Kápolna DVD

Ára: 2200 Ft- akciós ár: 1700 Ft

Kiadványaink megrendelhetők:

Jó Pásztor Evangéliumi Könyvterjesztő Szolgálat

1751 Budapest, Pf. 279

Tel.: 06-20/886-0712

E-mail: jopasztor@baptist.hu